

bage, naar Banen kom til at ende i Bramminge. Det tror jeg paa ingen Maade vilde være Tilfældet. Det vilde være stik mod Byens egne Interesser.

Det lod endelig til, at det ærede Medlem for Esbjerg interesserede sig saa forfærdelig for Befolkningen nede i Ribe. De skulde have Indløb til Byen. Det kan nok være, at den Tid kan komme, at de ville være glade ved det ærede Medlems værdifulde Bistand i den Retning. Vi vide altsaa, at vi da kunne stole paa det ærede Medlem. Men saa fortalte han, at vor Domkirke i Ribe indbringer os Tusinder. Naar det ærede Medlem, som noterer stærkt op under min Tale, igen faar Ordet, vil han maaske forklare, hvorledes vi skulle blive rige af denne Domkirke. Havde der i Ribe været et økonomisk Foretagende som f. Eks. Esbjerg Havn eller sligt, kunde det nok have været til Gavn, men jeg tror ikke, at Borgerne i Ribe blive rige af at have en gammel ærverdigg Domkirke, som nu er bleven restaureret, og som maaske er det skønneste arkitektoniske Mindesmærke fra Middelalderen, vi have i Norden. Hver eneste dansk Mand og Kvinde maa naturligvis være glad over, at Domkirken har faaet denne Restauration, men jeg tror rigtignok ikke, at den vil kunne hjælpe Ribe over for de uhyre Tab, Byen har lidt, dels ved Freden, dels ved at faa Esbjerg paa Siden. Det ærede Medlem var aldeles sikker paa, at det, han kæmpede for, var saa udmærket. Jeg tror imidlertid, at Tinget ved sin Latzer, da det ærede Medlem sagde dette, tilkendegav, at det havde forstaaet det ærede Medlem, som han skulde forstaa. Vi have ikke noget imod at være med til — og det have vi vist — at der hvert eneste Aar bliver gjort noget for Esbjerg. Men det ærede Medlem maa ikke forlange, at Tinget, og i Særdeleshed vi, der ere Repræsentanter for Naboeegnene til Esbjerg, skulle gaa med til alle de fri Fantasier, som det ærede Medlem oprullede. Han mente endogsaa, at vi alle helt ned til Aarhus skulde være taknemmelige for, at vi øste Penge ud til Esbjerg. Jeg haaber altsaa, at det ikke skal være ret længe, inden vi faa dette banetomme Rum i Jylland fyldt med Baner, og at Banen da maa komme til at ende i Bramminge. Det er det eneste fornuftige Tilknytningspunkt. Derfra kan man saa tage baade Syd og Øst og Vest paa. Jeg tror, at det maa blive Resultatet. Mine Medforslagsstillere ere enige med mig deri, og Ministeren har ikke udtalt sig derimod, saa jeg har Grund til at

tro, at denne Plan vil blive realiseret om ikke saa lang Tid, og jeg haaber ikke, at Esbjerg derfor vil blive lagt øde.

Formanden (Sofus Høgsbro): Der er endnu 4 Talere, der have ønsket Ordet, og da det maa anses for hensigtsmæssigt at blive færdig i dette Møde, vil jeg bede de kommende Talere om at fatte sig i størst mulig Korthed.

R. Nielsen: Jeg har desværre ikke været saa forsynlig som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen), der forlangte Ordet, saa snart han saa, at det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) havde forlangt det, skønt jeg efter tidligere Erfaringer havde Grund til at slutte, at, naar saa var, kunde det ogsaa være rimeligt for mig at tage Ordet. Paa dette sene Tidspunkt og efter Formandens Udtalelser skal jeg fatte mig temmelig kort, saa meget mere som jeg i alt væsentligt kan slutte mig til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds tillod sig blandt andet at udtale, at det var *underligt*, om Rigsdagen ved sin Tilslutning til det foreliggende Forslag vilde hindre Rødkærsbrobanens Gennemførelse. Det forekommer mig, at denne Udtalelse sammen med det meste af, hvad det ærede Medlem fremførte, i Grunden var en noget *underlig* Tale. Rødkærsbrobanen staar jo paa Loven af 1894, og dette Baneanlæg berøres ikke af og lider ingen Uskel ved Vedtagelsen af de her foreslaaede Baneanlæg. Saa forekommer det mig mere underligt, at man i det hele taget kan tale ud fra saadanne Forudsætninger, som det ærede Medlem gjorde helt igennem. Jeg skal nævne en enkelt af disse. Det første, han begyndte med, var, at dette Baneanlæg var et Vidnesbyrd om, at man nu vilde søge at ihjelslaa den gamle Tanke om en midtjydsk Jærnbane, en Tanke, som en hel Menneskealder igennem har levet i Folks Bevidsthed, og som Folk i Midtjylland have faaet en stor Kærlighed til. Et andet æret Medlem sagde ganske rigtigt, at den Stemning først i det sidste Par Aar var vokset stærkt op; det var Sandheden nærmere. Paa den anden Side skal jeg indrømme det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds, at der gennem lange Tider har været arbejdet ihærdigt for Gennemførelsen af en midtjydsk Længdebane fra Tange over Silkeborg og videre Syd paa; men det har særlig været et Arbejde af